

† ΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

† Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὅδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὅδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στροουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὥρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς
δὲ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο
νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ
θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ
ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ
Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν δὲ ἥλιος, καὶ
συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας
αὐτῶν κοιτασθήσονται..

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ
τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργα-
σίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ϝς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίη-
σας, ἐπληρώθη δὲ γῆ τῆς κτίσεώς
σου.

Ἀὕτη δὲ θάλασσα δὲ μεγάλη
καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὅν
οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ
μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὖτος, δὲν ἐπλασας
ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,
δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλ-
λέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρη-
στότητος ἀποστρέψαντος δέ σου
τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν
χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα
σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαι-
νιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἡτω δέ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς
αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὀ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος
τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ
μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως
ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ διαλογή
μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ
τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρ-
χειν αὐτούς.

Ἐύλόγει, δέ ψυχή μου, τὸν
Κύριον. Καὶ πάλιν·

Ὀ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν
αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο
νύξ.

Ϝς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίη-
σας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἄλλη-
λούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι δὲ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα
σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης,
καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας

τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτὸὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Сοὶ, Κύριε.**

ΙΕΡΕΥΣ: “**Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν. **Ψαλμὸς 140**
”Ηχος β'

Κύριε ἐκέραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα,
ιστῶμεν Σπίχους σ'
καὶ ψάλλομεν Σπιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Σπίχ. Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τὶς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμὸς ἐστιν.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἵδων ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενό-μενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν,

καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ὡρίσε δὲ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡρίσε ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἵδων ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενό-μενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ὡρίσε δὲ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡρίσε ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ διούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν δρῶσαι Ἅγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡγέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Γίός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ διούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρου-

μένου, ἔφριξαν δρῶσαι Ἅγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡγέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Γίός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Λινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὰ Ἰορδάνια ὥριθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο, κλίνει κορυφήν, ὁ κλίνας οὐρανούς, κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστούργῳ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὡρίσε ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σπίχ. Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας διούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἐπρεπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ, καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῇς ἀφέσεως ἡξίωσας ἡμᾶς, διὸ βοῶμέν σοι· Εὔεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν...

Τῆς Ἐορτῆς. Ἡχος β'.

Ὕπεκλινας κάραν τῷ Πρόδρομῷ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ὥριθροις, ἔφωτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία' Ορθοί!

Καὶ ὁ χορός ψάλλει τὸ.

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης,
ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου,
ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Γιόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα
Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γιὲ
Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸς ὁ κόσμος
σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἡ δὲ γῆ ἦν
ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ
σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσ-
σου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο
ἐπάνω τοῦ ὄντος. Καὶ εἶπεν ὁ
Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο
φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι
καλόν, καὶ διεχωρίσεν ὁ Θεὸς ἀνά-
μεσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνάμεσον
τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς
τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος
ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο
ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἥμέρα
μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω
στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὄντος, καὶ
ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὄντος
καὶ ὄντος, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ
ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ
διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ
ὄντος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώ-
ματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὄντος
τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ
ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα,

Οὐρανόν, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι κα-
λόν· καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ ἐγέ-
νετο πρωΐ, ἥμέρα δευτέρα. Καὶ
εἶπεν ὁ Θεός. Συναχθήτω τὸ ὄντος
τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συνα-
γωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά,
καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ συνήχθη τὸ
ὄντος τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς
τάς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὥφθη ἡ
ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξη-
ράν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν
ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας, καὶ
εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν
ὁ Θεός. Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην
χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γέ-
νος καὶ καθ' ὅμοιότητα, καὶ ξύλον
κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ
σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γέ-
νος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐγένετο οὕτω.
Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρ-
του, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος
καὶ καθ' ὅμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρ-
πόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶδεν
ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο
ἐσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἥμέρα
τρίτη.

Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ὕχος πλ. α'

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ
τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς
τοὺς ἐν σκότει καθημένους.
Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Σπίχος α'. Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι
ἥμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἥμᾶς,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ'
ἥμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἥμᾶς.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Σπίχος β'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Σπίχος γ'. Εξομολογησάσθωσάν σοὶ λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοὶ λαοὶ πάντες, γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Σπίχος δ'. Εύλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εύλογήσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν...

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ε'. **Ρ**ασιλειῶν Τετάρτης
τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 2, 6-14)

Εἰπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ. Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἔως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἥλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἑναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ

ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὄδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὄδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἴπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ. Αἴτησαι, τὶ ποιήσω σοι, ποὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας. Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλήν, ἐάν, ἵδης με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοὶ οὕτως, ἐὰν δὲ μὴ ἵδης, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἴδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνάμεσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιὲ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἴππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τοῦ ἴματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸν εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοὺς Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοὺ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὰ ὄδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἡλιοὺ Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισαιὲ τὰ ὄδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὄδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Τροπάριον Ῥχος πλ. β'

Λαμπτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, ἔτοιμος δὲ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος γ'. Επῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν, ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς δὲ Κύριος, τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Σπίχος ε'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

Δόξα... καὶ νῦν...

Τροπάριον Ἡχος πλ. β'

Λαμπτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν, ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; Δόξα σοι.

ΣΤ'. Βασιλειῶν Τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ, 5, 9-14)

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθείς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὄνοματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφά, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὑδατα τῆς Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ δὲ Προφήτης, οὐκ ἀν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι;

Καὶ κατέβη Νεεμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ὄχημα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ’ αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὑμνον,
ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. **Ὕχος γ'.**

Κύριος φωτισμός μου καὶ
Σωτήρ μου.

Σπίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστὴς
τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπι-
στολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 9, 19-27)

Ἄδελφοί, ἐλεύθερος ὃν ἐκ
πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα,
ἴνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ
ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰου-
δαῖος, ίνα Ἰουδαίους κερδήσω, τοῖς
ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ίνα τοὺς
ὑπὸ νόμον κερδήσω, τοῖς ἀνόμοις
ὡς ἀνόμοις (μὴ ὃν ἀνόμοις Θεῷ,
ἀλλ' ἔννομοις Χριστῷ), ίνα κερ-
δήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς
ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ίνα τοὺς

ἀσθενεῖς κερδήσω, τοῖς πᾶσι γέ-
γονα τὰ πάντα, ίνα πάντως τινὰς
σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγ-
γέλιον, ίνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γέ-
νωμαι, οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν τῷ στα-
δίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχου-
σιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον.
Οὕτω τρέχετε, ίνα καταλάβητε.
Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα
ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ίνα
φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς
δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὗτω
τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὗτω πυ-
κτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἄλλ'
ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δου-
λαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας,
αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἄλληλούϊα. **(γ')** **Ὕχος γ'.**

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου
λόγον ἀγαθόν.

Σπίχ. **Ω**ραῖος κάλλει παρὰ
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 3: 1-18

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς
ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος,
ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου
τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος
τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου, Φιλίππου
δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρ-
χοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τρα-
χωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς
Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπ’
ἀρχιερέως Ἀννα καὶ Καϊάφα,
ἐγένενο ὄχημα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην
τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ
ἐρήμῳ. Καὶ ἥλθεν εἰς πᾶσαν τὴν
περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κη-
ρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς

ἄφεσιν ἀμαρτιῶν· ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βιωντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὅψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἔχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἡδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Οἱ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὅμοιώς ποιείτω. Ἡλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ εἴπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; Οἱ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·

μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὄψινίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μή ποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἄπασι, λέγων· ἐγὼ μὲν ὑδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἴσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἴκανὸς λῦσαι τὸν ἴμαντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἄγιῳ καὶ πυρί. οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαρεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἔτερα παρακαλῶν, εὑργγελίζετο τὸν λαόν.

**Καὶ καθ' ἔξῆς, ἡ Θελα Λειτουργία
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.**

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ. Χερουβικός Ὅμινος.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες * καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι * τὸν τρισάγιον ὅμινον προσάδοντες, * πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν,

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀօράτως διορυφορύμενον τάξειν. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.
Υπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ὁρατῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**Κ**ύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν

ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου (**Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς**) καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτὸς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εῖ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὅμονοίᾳ ὅμοιογήσωμεν.

Πατέρα, Γίὸν καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὅμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δόμοιούσιον τῷ Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ὀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. **Ἀ**μήν

Сτῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφοράν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ

Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εύχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ο Ιερεύς κλινόμενος ἀπάρχεται
τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς:

Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν,
σὲ εὐλογεῖν...

Ἐκφώνως:

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα,
βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ἄγιος, ἀγιος, ἀγιος Κύριος Σαβαὼθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν δόνόματι Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ο Δὲ Ιερεύς κλινόμενος ἐπεύχεται.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων...

Ἄλιτε, φάγετε, τοῦτό μού
ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ἀμήν.

Εῖτα ἐπευχόμενος λέγει ὁ Ιερεύς:

Όμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων

Καὶ αὕθις δεικνύων τὸ ἄγιον Ποτήριον
οἱ Ιερεύς λέγει ἐκφώνως:

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες,
τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ἀμήν.

Ο Ιερεύς καὶ πάλιν κλινόμενος

λέγει τὴν εὐχήν:

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης...

Ἐκφώνως: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Κὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν,
σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας,
ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

**Σε λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου
ψάλλεται τὸ:**

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἣς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Σε λειτουργία τοῦ Αγίου Ιωάνου τοῦ

Χρυσοστόμου ψάλλεται τὸ:

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξότέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν δόντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰ δὲ ἔσπι Δεσποπικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἕορτὴ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ Κανόνος τῆς ἕορτῆς.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὡν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ...

Ἄμην.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ...

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὕπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὥπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον.

Ὕπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Παράσχου Κύριε. [καὶ μετά ἀπό κάθε αἵτηση]

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν...

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν...

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Tὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Xριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Παράσχου Κύριε.

Tὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

Cοὶ Κύριε.

Kαὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας...

Pάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Oτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις...

Aμήν.

Eἰρήνη πᾶσι.

Kαὶ τῷ πνεύματί σου.

Tὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ αλίνωμεν.

Cοὶ Κύριε.

Xάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Aμήν.

Pρόσχες Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Pρόσχωμεν.

Tὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Eἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Eἴτα ψάλλει

τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας
εἰς τὸν ἥχον, εἰς ὅν ἐψάλη καὶ τὸ
Χερουβικόν.

Aἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλούϊα.

Eἰ δὲ τύχοι Δεσποτικὴ ἢ Θεομυτορικὴ
έορτὴ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται
τὸ κοινωνικὸν τῆς έορτῆς.

Mετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Aμήν. Ἄμην.. Ἄμην. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Eν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Tοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Γίε Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ’ ὡς ὁ ληστὴς δύμολογῷ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ἢ τό:

Cῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Kαὶ μετά τὴν τῶν πστῶν θείαν κοινωνίαν ὁ Ιερεύς εὐλογεῖ τὸν λαόν

ἐπλέγων ἐκφώνως:

Cῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν αληρονομίαν σου.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφε-
σιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀνυμνή-
σωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας
ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστη-
ρίων σου · στήρηξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ
ἀγιασμῷ, δλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ορθοί. Μεταλαβόντες τῶν
θείων, ἀγίων, ἀχράντων...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν,
ἀγίαν...

Сοί Κύριε.

Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Εν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (γ) Πάτερ
ἄγιε Εὐλόγησον.

Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλο-
γοῦντάς Σε, Κύριε...

Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος. (γ)

Μετὰ τὴν ὥπισθάμβων Εὔχην,
ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ,
προπορευομένου τοῦ Ἱερέως
μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυματοῦ·
καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
τὰ παρόντα Ἰδιόμελα
τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ
~Ηχος πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων
βοᾷ λέγουσα. Δεῦτε λάβετε
πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα
συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ,
τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Сήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ
φύσις, καὶ ὁργυνται ὁ Ἰορδάνης,
καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ
ρέυμα, Δεσπότην ὁρῶν ὁρπόμε-
νον.

Ώς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἥλθες
Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν
Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ,
ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν,
διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
φιλάνθρωπε.

Δόξα... καὶ νῦν... ~Ηχος πλ. δ'

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ
Κυρίου, ἥλθες Κύριε, μορφὴν
δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ
μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἴδοσάν σε
Ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, σύντρομος
γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε
λέγων, πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ
Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος
τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμὲ καὶ τὰ
Ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἱρων τοῦ κόσμου
τὴν ἀμαρτίαν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 35, 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος, Εύφρανθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὅψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὑψος τοῦ Θεοῦ, ἵσχυσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοφύχοις τῇ διανοίᾳ, ἵσχυσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε, ἵδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὁρθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὥτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρόάγῃ ἐν τῇ ἔρήμῳ ὅδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψῶσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ὄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴν ὅδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἔλη. ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ ἐπ' αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς

αὐτῶν, ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἵνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

**Προφητείας Ἡσαΐου πὸ Ανάγνωσμα
(Κεφ. 55, 1-13)**

Τάδε λέγει Κύριος, οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὅδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε, καὶ πίεσθε ὄνειροι ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τὶ τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὅμων οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὅμων. Προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὅμων, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὅμων, καὶ διαθήσομαι ὅμιν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυΐδ τὰ πιστά, ἵδοὺ μαρτύριον ἐν Ἑθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἀρχοντα καὶ προστάσσοντα Ἑθνεσιν, ἵδοὺ Ἑθνη, ἂ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοί, οἱ οὐκ ἐπίστανται σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἐνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἅγιου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἥνικα δ' ὃν ἐγγίζῃ ὅμιν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβῆς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνήρ ἀνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὅμων. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὅμων, οὐδὲ ὥσπερ αἱ

δόδοι ὑμῶν, αἱ δόδοι μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ δόδος μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἀν καταβῆ ὑετός, ἥ χιῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἔως ἀν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέχῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ δῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἔως ἀν τελεσθῇ ὅσα ἀν ἡθέλησα, καὶ εὔοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε, τὰ γὰρ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντί, δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίω εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 12, 3-6)

Τάδε λέγει Κύριος Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Υμνεῖτε τὸν Κύριον βοῶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Υμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε

οἵ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον Ἡχος γ'

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Σπίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιτής τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
(Κεφ. 10, 1-4)

Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸν βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸν πόμα πνευματικὸν ἔπιον, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἢ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Άλληλοια Ἡχος δ'

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Σπίχ. **Ο** Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τὰ Εἰρηνικά.
Ἐν ὅσῳ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μαστικῶς τὴν ἔξῆς Εὐχήν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κλπ.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν Ἅγιων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἅγιου Οἶκου τούτου, Καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος**), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ὑπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὄδωρο τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὄδασι τούτοις τὴν καθαρικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὔσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὄδωρο τοῦτο ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἵασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὡφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ τὸ ὄδωρο ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς δρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυοομένων εἰς ἀγιασμὸν οἶκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρυοομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἔξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῶν ὄδατων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν

τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ὁ ἵερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Γεννόμενος, ὁ ὃν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἀγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίᾳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὑδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν,

καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὗ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἔορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε Δέσποτα Ῥῶνον ἐφ' ἡμᾶς τὸν ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὔσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου προσκυνητοῦ σου Ὄνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἄμην, τὸν Διακόνου ἡμη̄ πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἀρχετοῦ ὁ ἱερεὺς μεγαλοφάνως τῆς Εὐχῆς ταύτης. Ποίημα

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκο-πε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε. Δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἀνθρωπὸν ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον κάμοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου, φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ δόμματα, ὅπως ἀνυμῆσαι τολμήσω τὴν ἀμετρον εὑεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ'

έμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἄγιόν σου Πνεῦμα, ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, Υπεράγαθε, δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλάνθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Γεί τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρός, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρός, ἐν γάρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἴδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν.

Κήμερον γάρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρός, καὶ χορὸς ἀγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἀγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι.

Κήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, ἐν εἴδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε.

Κήμερον ὁ ἄδυτος Ἡλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται.

Κήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται.

Κήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι.

Κήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τὴν ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι.

Κήμερον ὁ Ἀκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται.

Κήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν.

Κήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ίάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ.

Κήμερον ὁρίθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται.

Κήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται.

Κήμερον ὁ Παράδεισος ἡγέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἡλιος καταυγάζει ἡμῖν. **Κ**ήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ.

Κήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν.

Κήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καπαυγαζόμεθα.

Κήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἀνωθεν.

Κήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις.

Κήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ.

Κήμερον ἡ Ιερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται.

Сήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβι- βάσῃ πρὸς ὅφος τὸ ἀνθρώπινον. **С**ήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δου- λείας ἐλευθερώσῃ.

Сήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα, τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος.

Сήμερον γῇ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσάν σε ὄντα, ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὄντα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ιορ- δάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω, θεα- σάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος, σω- ματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερ- χόμενον ἐπ’ αὐτόν, ὁ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, ἐν εἴδει περι- στερᾶς κατερχόμενον, καὶ πε- ριῆπτάμενόν σοι, ὁ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω, δρῶν τὸν Ἄρατον δραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν διούλου μορφῇ, ὁ Ιορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπισω, καὶ τὰ ὅρη ἐσκίρτησαν, Θεόν ἐν σαρκὶ κα- θιορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παρα- γενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσπο- τικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ιορδάνῃ ὀρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ, Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ιορδάνῃ βυθίσα- ντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός

σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν,

λέγει γειονωτέρᾳ φωνῇ

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρ- κέσει πρὸς ὅμνον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρ- κέσει πρὸς ὅμνον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρ- κέσει πρὸς ὅμνον τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Сὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρις καιροῖς τόν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νο- εραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὅμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτει- νας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὄντων, σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν φάμμῳ, σὺ πρὸς ἀνα- πνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας, Ἀγγελι- καὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ

τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἔξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἰστάμενα καὶ περιἴπταμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὡν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἥλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν δικοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἥλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὔεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἥλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἱορδάνεια ὁρίθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων.

Ἀύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὄδωρο τοῦτο.

Ἀμὴν.

Ἀύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὄδωρο τοῦτο.

Ἀμὴν.

Ἀύτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἅγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὄδωρο τοῦτο.

Ἀμὴν.

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἱορδάνου. Ποίησον αὐτὸν ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν δλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἴσχυος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸν πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ιατρείαν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι’ ὄδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἰς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δι’ ὄδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἰς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραώ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἐβραίων. Σὺ εἰς ὁ Θεός ἡμῶν ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὄδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἰς ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ δι’ ὄδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλιού, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ.

Ἀύτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὄδωρο τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἅγιῳ.

Ἀμὴν.

Αύτος καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὄντωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἅγιῳ.

Ἄμὴν.

Αύτος καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὄντωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἅγιῳ.

Ἄμὴν.

Δὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς διούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. (*ἐκ γ'*) Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ιερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἰνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἅγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὄρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Καὶ ἡ Εὐχὴ μαστικῶς

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουουσον ἡμῶν, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὄντα, καὶ εὐλόγησον

πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὄντας τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις

CÙ γὰρ εἴ̄ ὁ ἀγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὄντα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν πήμον Σταυρόν, ὅρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὄντα πατέοντας, Φάλλων καὶ τὸ παρόν:

Τροπάριον Ἡχος α'

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Γίδην ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ο ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. (*τρὶς*).

Κοντάκιον

Ἡχος δ'

Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὅμνοῦντάς σε. Ἡλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὄντος.
Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, Φάλλει ὁ

α'χορὸς ἀργῶς τὸ παρὸν τροπάριον ἐκ τῆς η'
ῳδῆς τοῦ πεζοῦ κανόνος εἰς ἥχον β'

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ
γέγονεν, αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις.
Ο Πατὴρ ἐφώνησεν. Οὗτος δὲ βα-
πτιζόμενος Γίδες δὲ ἀγαπητός μου
τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ ὃν
εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερψυοῦσιν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμπλίδη
Ιεροψάλτη
στὸν I.N. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.